Της Θέκλας Παρασκευούδη, Πρόεδρος ΔΣ Ελληνικού Οργανισμού Περιβάλλοντος

www.eop.org.gr

"Αν δεν φροντίσουμε τη Γη, θα φροντίσει εκείνη τον εαυτό της, καθιστώντας μας ανεπιθύμητους"
James Lovelock, Η εκδίκηση της Γαίας

Μας φαντάζει περίεργο να δούμε κάποια στιγμή τον πλανήτη μας να μας θεωρεί ανεπιθύμητους, ειδικά στην χώρα μας. Η Ελλάδα είναι όντως αρκετά προικισμένη, αποτελώντας μια από τις πλουσιότερες χώρες της Ε.Ε σε βιοποικιλότητα, διαθέτοντας ένα σημαντικό συγκριτικό πλεονέκτημα για ανάπτυξη: το φυσικό της περιβάλλον.

Παρόλα αυτά, η περιβαλλοντική πολιτική δεν αποτελεί κύριο κορμό της καθημερινότητας μας, ενώ βασιζόμαστε στην ανάπτυξη περιβαλλοντικών προοπτικών ιδιαίτερα μέσω ευρωπαϊκής πολιτικής.
Δεν αρκεί, όμως, κύριος μοχλός να είναι η χρηματοδότηση για να προωθήσουμε την προστασία του φυσικού μας πλούτου.
Η μέχρι τώρα εμπειρία υποδηλώνει πως αν δεν υπήρχαν ευρωπαϊκές πολιτικές, μέσω οδηγιών ή κανονισμών το υπάρχον ελληνικό σκηνικό θα ήταν ανεπαρκές.
Η Ελλάδα πρέπει να αντιμετωπίσει το περιβάλλον, ως ένα πεδίο εσωτερικής της ολοκλήρωσης και ανάδειξης του συγκριτικού της πλεονεκτήματος, για την προοπτική μιας ολοκληρωμένης -και όχι υποκριτικής- πράσινης ανάπτυξης, επιχειρηματικότητας και οικονομίας. Δεν αρκεί να οραματιστείς κάτι, πρέπει να το εφαρμόσεις στην πράξη.
Η πράσινη ανάπτυξη, για παράδειγμα, αποτέλεσε βαρυσήμαντη έννοια σε προεκλογικές

περιόδους χωρίς να υιοθετηθεί ουσιαστικά καμία μέριμνα προς αυτή την κατεύθυνση. Ανάμεσα σε ένα πολιτικό – επικοινωνιακό παιχνίδι, με την γραφειοκρατία να κρατά γερά, μετατρέψαμε σε ανέγγιχτο στόχο τα θετικά οφέλη τόσο για το οικοσύστημα όσο και για την οικονομία.

Νέες θέσεις εργασίας σε πράσινα επαγγέλματα, κίνητρα για τις επιχειρήσεις, υιοθέτηση «πράσινων» πρακτικών, προώθηση της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης, βιώσιμη ανάπτυξη και όλα αυτά μαζί υπό το πρίσμα της προστασίας του περιβάλλοντος.

Δεν είμαστε μόνοι σε αυτό τον πλανήτη, αλλά η κάθε χώρα οφείλει να έχει τον δικό της «περιβαλλοντικό λόγο» έτσι ώστε σε διεθνείς περιβαλλοντικές πρωτοβουλίες να περιλαμβάνονται όλα, για να οδηγηθούμε σε μια ολοκληρωμένη αναπτυξιακή στρατηγική για το περιβάλλον.

Να αλλάξουμε και την αρνητική μας θέση καθώς, είμαστε τέταρτη στην λίστα ως προς τις 48 υποθέσεις παραβίασης της Κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας, και μας ακολουθεί μια σειρά από καταδικαστικές αποφάσεις, με μόνη λύση την ανάληψη άμεσων αποφάσεων για τα μείζονα περιβαλλοντικά προβλήματα.

Θέματα όπως οι χωματερές, η ατμοσφαιρική ρύπανση, η προστασία του φυσικού μας πλούτου, η ηχορύπανση, τα προγράμματα ανακύκλωσης, οι υδάτινοι πόροι, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας αλλά και η ενεργειακή ταυτότητα κτιρίων είναι μερικά από τα σημαντικότερα θέματα που χρήζουν άμεσης λύσης.

Κυβερνήσεις, τοπική αυτοδιοίκηση, όλες οι ομάδες πίεσης πρέπει να στρέψουμε το βλέμμα μας στην κατεύθυνση μιας θεσμικής κατοχύρωσης των περιβαλλοντικών όρων με περιορισμό του περιβαλλοντικού και κοινωνικού κίνδυνου.

Η Ελλάδα έχει βασικά σημεία στα οποία μπορεί να αναπτύξει την διαφορετικότητά της μέσα από την ολοκλήρωση της περιβαλλοντικής αειφορίας. Στροφή, λοιπόν, σε ένα καινοτόμο πολιτικό και μεταρρυθμιστικό σχέδιο που θα συνθέσει τις εθνικές διαφοροποιήσεις σε έναν κοινό παγκόσμιο χάρτη με αειφόρο αναπτυξιακή προοπτική, για ένα μέλλον βιώσιμο.